

Deniz Kızının Kayıp Melodisi

Yavuz DEMİRKIRAN

Deniz Kızının Kayıp Melodisi

Yavuz DEMİRKİRAN

Pırıl pırıl mavi okyanusun derinliklerinde, güneş ışınlarının dalgalar üzerinde dans ettiği yerde, deniz kızı Marina yaşırdı. Sıcak buğday teni, dalgalı turkuaz saçları ve ışıldayan su mavisi bir kuyruğu vardı. Boynunda minik beyaz deniz kabuklarından bir kolye asılıydı. Marina okyanusun melodi bekçisiydi. Her sabah, deniz canlılarının yollarını bulmalarına yardımcı olan özel bir şarkı söylerdi. Sesi yumuşak ve berraktı, su altındaki çanlar gibi.

Bütün okyanus yolcuları Marina'nın melodisini dinlerdi. Bilge yaşlı deniz kaplumbağası Büyükbaba Finn, genç kaplumbağalara bu ezgiyle yol gösterirdi. Gümüş balık sürüleri onun şarkısıyla uyum içinde yüzerdi. Balinalar bile birlikte mırıldanırdı. Marina hepsine yardım etmeyi çok severdi. 'Senin melodin bir armağan,' dedi Büyükbaba Finn, gözlüklerinin ardında kehribar gözleri parıldayarak. 'Onu iyi koru, küçüğüm.' Marina gülümsedi ve koruyacağına söz verdi.

Güneşli bir sabah Marina şarkı söylemek için en sevdiği kayaya yüzdü. Ağzını açtı ama hiçbir melodi çıkmadı. Yeniden denedi. Hiçbir şey! Notaları akıntıdaki baloncuklar gibi yok olmuştu. Marina'nın deniz yeşili gözleri kocaman açıldı. 'Ah hayır,' diye fısıldadı. 'Yolcular ne yapacak?' Aklını yokladı ama ezgi gitmişti. Yüreği endişeyle çırpındı.

Melodi olmadan okyanus karmaşaya düştü. Genç kaplumbağalar daireler çizerek yüzdü, mercanlara çarptı. Gümüş balıklar her yöne dağıldı. Büyükbaba Finn yavaşça Marina'ya doğru yüzdü. 'Endişelenme,' dedi nazikçe, yosun bilekliğini düzelterek. 'Bir melodi asla gerçekten kaybolmaz. Sadece yeniden bulunması gerekir. Pratik ve sabır onu geri getirecektir.' Marina başını salladı ama kendinden emin değildi.

Marina kayıp notalarını aramaya karar verdi. Deniz tarağı kabuğundan çantasına şans getirsin diye birkaç parlak çakıl taşı koydu. Tam o sırada, başparmağından büyük olmayan mercan pembesi minik karides dostu Pip omzuna atladı. 'Ben de seninle geliyorum!' dedi Pip cıvıldayarak, kırmızı yosun atkısını düzelterek. 'O notaları birlikte bulacağız!' Marina gülümsedi. Pip yanındayken kendini biraz daha cesur hissetti.

Marina ve Pip derin, karanlık bir mağaraya yüzdüler. Duvarlar minik parlayan yıldızlarla ışıldıyordu. Birden, deniz camı boncuklarından bir kolye takan Lumi adında dost canlısı bir yunus yanlarına geldi. 'Bu mağaraları bilirim,' dedi Lumi gülümseyerek. 'Beni takip edin!' Lumi onları kıvrımlı tünellerden geçirdi. Mavi-gri derisi loş ışıktaki parlıyordu. Marina'nın göğsünde umut yükseldi.

Yüzerlerken Lumi neşeli bir ezgi ısıklık çalmaya başladı. 'Cesurca şarkı söylemeyi dene,' diye cesaretlendirdi. Marina ısıklıkla çalınan melodiyi taklit etmeye çalıştı. İlk başta notaları titredii ve çatladı. Ama pratik yapmayı sürdürdü ve yavaş yavaş ses güçlendi. Pip minik yelpaze gibi kuyruğuyla bir ritim tıklattı. 'Harika gidiyorsun!' diye tezahürat yaptı Pip. Marina içinde küçük bir güven kıvılcımını hissetti.

Geniş bir mağaraya girdiler; orada nazik bir balina derin, yavaş bir şarkı mırıldanıyordu. Ses Marina'nın kemiklerine kadar titredi. 'Benimle şarkı söyle,' diye davet etti balina. Marina derin bir nefes aldı ve katıldı. Sesi balinanın alçak notalarıyla birleşti. Harika bir duyguydu! Öğrendiği her şarkının kendi melodisinin bir parçası olduğunu, bir araya getirilmeyi beklediğini fark etti.

Sonra Pip gibi minik karideslerden oluşan bir grupla karşılaştılar. Neşeli bir ritimle tıklayıp patırdıyorlardı. Pip, Marina'ya tıklama şarkısını öğretti ve kısa süre sonra o da patırdamaya başladı. 'Her ses yardımcı olur!' dedi Pip, turuncu antenleri kıpırdatarak. Marina güldü. Pek çok yeni şarkı öğreniyordu ama hâlâ kendi özel melodisini hatırlayamıyordu. 'Ya hiç hatırlayamazsam?' diye endişelendi.

Marina'nın kuyruğu sarktı. Eski şarkısını özlemişti. Lumi ona nazıkçe sokuldu. 'Çok şey öğrendin,' dedi Lumi. 'Belki melodin içinde seni bekliyordur.' Pip de aynı fikirdeydi. 'Sadece kendine inanman gerek!' Marina öğrendiği bütün şarkıları düşündü. Gözlerini kapattı ve derin bir nefes aldı. Etrafındaki okyanus da sanki nefesini tutmuştu.

Birden Marina'nın yüreğinden minik bir mırıltı yükseldi. Melodisinin ilk notasıydı! Onu usulca söyledi. Sonra bir nota daha geldi, sonra bir tane daha. Ezgi güçlendi ve netleşti. Pip tıklayarak eşlik etti, Lumi armoni ıslık çaldı. Mağara güzel sesle yankılandı. Marina'nın melodisi başından beri oradaydı, sadece güveninin geri dönmesini bekliyordu.

Marina daha yüksek ve daha cesurca şarkı söyledi. Sesi okyanusta yankılandı, parlak ve berrak. Kaplumbağalar duydu ve yollarını buldu. Gümüş balıklar yeniden mutlu sürüler halinde yüzdü. Büyükbaba Finn gülümsedi, kehribar gözleri parladı. 'Onu buldun,' dedi. 'Sadece melodiyi değil, onu söyleme cesaretini de.' Marina dostlarına sarıldı. 'Siz olmasaydınız bunu başaramazdım,' dedi.

Okyanus yolcuları sevinçle bağırdı. Marina melodisinin asla gerçekten kaybolmadığını anladı. Endişesinin altında saklıydı. Pratik, sabır ve dostlarının yardımıyla onu yeniden bulmuştu. Önemli bir şeyi unutsan bile, biraz yardım ve bolca yürekle onu her zaman bulabileceğini öğrendi.

O günden sonra Marina her sabah melodisini çalıştı. Bazen h   bir notayı unutuyordu ama paniğe kapılmıyordu. Derin bir nefes alıp yeniden deniyordu. Pip, Lumi ve Büyükbaba Finn her zaman yardıma hazırdı. Ve okyanus yolcuları, kendine inanan bir deniz kızının güzel şarkısını takip ederek her zaman yollarını buluyordu.

Bir akşam, güneş dalgaların üzerinde batarken Marina en sevdiği kayada oturdu. Deniz kabuğu kolyesini ve deniz yosunu bilekliğini takmıştı. Pip omzunda dinleniyor, Lumi yakınlarda su sıçratıyordu. Büyükbaba Finn yakında yüzüyordu. Marina melodisini söyledi ve bütün okyanus ısıldıyor gibiydi. Artık biliyordu ki güven; pratikten, sabırdan ve dostların sevgisinden gelir.

Ve böylece deniz kızı Marina'nın melodisi, deniz canlılarına engin, harika okyanusta yol göstermeye devam etti. Ne zaman küçük bir balık kendini kaybolmuş hissetse, onun şarkısını dinlerdi. Marina da şarkı söyler, melodisinin asla gerçekten kaybolmadığını hatırlardı—o her zaman yüreğindeydi, parlamaya hazırdı. Son.